

ВЪСТАВАРИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА БЪЛГАРСКИ ТИ ИНТЕРЕСИ.

ЗАМѢНЯВАСЯ СЪ СЪКИ ДРУГИ ВЪСТНИКЪ.

Подписката става:
У Цариградъ.
У А. Панакова, управ-
ляваща на вѣстника
въ Галата.
У А. Н. Бръзкова,
попечителя на Бѣст-
никъ въ Базъ-Каванъ.
Възъ отъ Цариградъ:
У Настоятеля на
Бѣз. Книжница
Редакцията се намира у
Книгопечатницата на А.
Панакова.
За извѣсто и да легъ
извѣст до извѣсти у Бѣз-
гаринъ, намя да извѣ-
стятъ.
Писмата които състо-
вятъ до Редакцията на
Бѣзгаринъ, ще се изпос-
лватъ до Драгана Ци-
ркова.

БРОЙ 11.

ЦАРИГРАДЪ 1859 Юли 6.

ГОДИНА 1.

НОВО ИЗЯСНЕНИЕ НА СВЯЩЕННИ- ТЪ ОГЪНЬ ИЛИ НОВА БОГОСЛОВС- КА СИСТЕМА.

Последното № на Ц. вѣстникъ съ-
държава едно безименно писмо, относи-
телно за священниятъ огънь. Съчините-
лътъ на това дълго писмо прилича, въ
нѣколко важни точки, на нашити свя-
тѣйши отци, Норовъ, Екзархосъ, Пала-
узовъ, и още малко нѣщо съсъ Г. га-
врѣилъ Кръстьевичъ, а въ нѣколко по ва-
жни точки, поне тъй ни ся чини, той ся
отличава отъ тѣхъ.

Както и наши-ти свѣтѣйши отци,
безименниятъ съчинителъ ся отнесъ съсъ
насъ грубо; но понеже нема истини мы-
сли врѣхъ священниятъ огънь, той ни
тълкува другояче тая таинственна лу-
кавица.

Негово тълкуваніе като не ни ся
види съобразно нити съсъ православна-
та вѣсточна вѣрѣ на великъ-тъ южна
църква, нити съсъ православна-та вѣс-
точна вѣрѣ на сѣвернѣ-тъ църква, дъл-
жи бѣхъ да размыслимъ и да ся пре-
питаемъ съсъ Богословцы преди да от-
говоримъ.

Слѣдователно ния ще отговоримъ
чрезъ идущиятъ брой. Но като ся объ-
щаваме да отговоримъ, ние молимъ на-
шити Българе да испытатъ внима-
телно отъ тѣхна страна богословскѣ-тъ
системѣ на безименна-тъ съчинителъ.
Защо-то грубостити коп-то намъ дума
ся отнесъ намъ лично, и ако ние сме
дължи да отговоримъ за тѣхъ, не е
тъй за новата богословскѣ системѣ.

Тая нова система като напади на
вѣрата която съкаме да о вѣрѣта на на-
нашити Българе, намъ не надлежи да
отговаряме за други-ти. Сичко което мо-
жимъ направимъ въ единъ подобенъ въ-
просъ, е да съставимъ едно лично ми-
ніе и да распишемъ и миніе-то на дру-
гити колко-то ни го допрощаватъ предъ-
лити на вѣстникъ-тъ ни.

Едно отъ миніе-та което ще
распишемъ съсъ една ревност особита
е миніе-то на Г. Кръстьевичъ. Ако и да
не е повече владика нити духовникъ
или Богословъ отъ насъ, какъ-то го ка-
за самъ, ние отбѣняваме не малко да зна-
имъ какво мысли за новото тълкуваніе
на священниятъ огънь и за нова-та бого-
словска система.

Защото ако мысли различно отъ
насъ врѣхъ природата на священниятъ
огънь, може да е съгласенъ съсъ насъ
врѣхъ лъжливостъ-та на новото тъл-
куваніе и на новѣ-та богословска сис-
тема. Ц. вѣстникъ като ся обща да не
пиши вече нищо врѣхъ священниятъ о-
гънь и слѣдователно врѣхъ изяснителни

ти системи различни отъ неговата и отъ
система-та на неговѣ-тъ безименитъ съ-
чинителъ, ние не чакаме вече нищо отъ
него. Защо ние вѣрваме че ще си стои
на думата.

Но Г. Кръстьевичъ не е далъ, поне
ако знаемъ, едно подобно обѣщаніе. За
това ние искаме отъ него поевѣяване-
то на едно какво да е миніе, и истинна
да кажимъ, ние много го желаемъ.

Непріятелитъ на Българіа и Непріятелитъ на Бѣл- гарската Іерархія.

Отъ първиятъ день на явяваніето си
вѣстникъ Българія стана предметъ на
нападаніята на Ц. вѣстникъ и на Книжницѣ-
ти. Като тия нападанія, ние бы рекли тия
клевети, не намѣриха състраданія между
нашити Българи, Ц. вѣстникъ и Книжницѣ,
като искусни стратегисти, види ся че ис-
калъ да променятъ военни-ти си средства и
да икономисатъ батеріити си за единъ по
добъръ случай.

Въ тоя новъ случай ще ся намѣримъ
ли по малко разположени за защита и тѣ
отъ тѣхна страна ще намѣрятъ ли повече
състраданія у нашити Българи? Ние мыс-
лимъ че сѣтинната ще зависи за много отъ
миналото. Зашто ако нашити положенія сѣ
захванати, тѣхити и тѣ сѣ захванати.
Ние сме дължи за това красно слѣдствіе
на смѣхотната измама на священниятъ огънь.

Въ нея си, тая смѣхотна измама оѣ-
ше за БОЛГАРИ безъ никаква важность.
Но като Ц. вѣстникъ и Книжницѣ трѣсха
една причина за да криятъ други причини
противъ насъ по важни и по дѣйствителни, тѣ
зека оная и прибѣгнаха въ нея като по
доволна да потули цѣльта нѣмъ.

Искать ли едно доказателство, между
хлядо други, че свѣхотната измама не оѣ
друго освѣнъ една причина и че Ц. вѣст-
никъ, напрімѣръ, нѣмаше противъ насъ при-
чини по важни и по дѣйствителни, ние ще го
намѣримъ не само въ тая часть на дългиятъ
членъ вмѣстенъ въ Ц. вѣстникъ (№ 433)
който не е дѣло на Редакцията но още въ
оная часть която излиза изъ Редакцията. Ето
думи-ти на Ц. вѣстникъ. Слѣдъ като рѣче че
нѣмаше да обнародва « статіити на стихове и
на проза които му дохождатъ отъ разни
лица », събратьтъ ни прилага:

« Задоволствуваме се само да повтор-
« ме наедно съ тѣ лица че все (!) онова
« що пише тая редакция никакъ не е со-
« образно съ православната Восточна наша
« вѣра, нито съ нашето въ пелени още
« лежаше отечество, нито съ простодушный
« нашъ и отъ образование нужда п-
« мѣющъ народъ. »

И като че такива общности не на-
рѣжяватъ доста ясно безбройното число на
причинити на Ц. вѣстникъ събѣдо насъ, не-
сѣтъ вѣстникъ прилага изведиждъ слѣдъ
това:

« Всяка душа, която съ Евангелски на-

« чала на христовата православна восточна
« църква ся е напоила, ще каже и ще ка-
« зува че цѣльта, която Вѣстникъ Българія
« предъ очи е взелъ е противна на нашето
« христіанство и не само весьма вредна но
« и смертопосна нашему народу. »

Безименниятъ съчинителъ на когото Ц.
вѣстникъ вмѣства и препорѣчва дългото
писмо за священниятъ огънь крие и той ис-
тинити си причини подъ предестиниѣтъ видъ
на смѣхотната измама. Ето отъ какви думи
начнува писмото си до Ц. Вѣстникъ:

« Като прочетохъ въ вашой « почтенны
« листовѣ за « зминныты мысли на Вѣстникъ
« Българія, отъ които, съдѣствате нашій
« народъ Българскій да ся пазимъ много доб-
« рѣ, согласи съ васъ на това, умолява-
« мы вы, да помѣстите въ столповете на
« Вѣстника ви » Наявно безименниѣтъ
съчинителъ иска да упазимъ Българскіятъ
народъ, отъ други мысли а не отъ наши-
ти които ся отнесъ на свѣтокрдната ко-
медія която Гръцити играятъ сѣка година
врѣхъ Св. Гробъ Исусъ Христовъ.

Колкото за Г. Кръстьевичъ, безъ да
иска да испита отъ близо трѣте броеве на
НЕГОВИТИ КНИЖИЦИ, твърдѣ явно е че
е писалъ противъ насъ подъ влияніето на
една друга набожность, а не подъ влияніе-
то на набожностьта на священниятъ огънь.
Изъ гробътъ Исусъ—Христовъ не излиза
единъ димъ доводенъ да смути до толко
мыслити на единъ чедовѣтъ...

Напоследѣтъ Г. Палаузовъ ся показва
най напредъ не малко ясенъ отъ сѣбратіити
« си. Горко и на Българія, ся провинува
« той, ако нѣма тѣ друго орудіе да за-
« брани интереси ти и освѣнъ извѣрѣнія-
« тѣ Вѣстникъ, Българія, които за своѣтъ
« интересъ готовъ е да предаде най мно-
« го дѣлнитѣ вѣрованія народни, най священ-
« нити неговѣ истини. » На явно нашиѣтъ
благочестивъ Българинъ Г. Палаузовъ ся
възбужда отъ друго нѣщо, а не отъ грѣк-
ка тѣ лукавщина на священниятъ огънь въ
Іерусалимъ. Това нѣма нищо чудно за насъ
и за нашити Българи. Зашто ние позна-
ваме и тѣ сами познаватъ доста онова кое-
то стана, за да разумѣятъ че Г. Палаузовъ
ся приструва че защищава една грѣка лу-
кавица, само и само за да не ся чини на
другити че защищава други лукавщини по
учены и махавелски.

Дѣйствително, колкото Г. Палаузовъ
говори повече на дълго за маловажниѣтъ
въпросъ на священниятъ огънь, толко повече
уклонява важниѣтъ въпросъ на Българскѣ-
тъ Іерархія. За да уклони въпросъ-тъ на
Българскѣ-тъ Іерархія, съсъ други рѣчи, за
да го отнеме отъ очити на читатели-ти на
Ц. вѣстникъ, нашиѣтъ соотечественникъ прави
доказателство на едно некуство за кое-то
единъ чедовѣтъ обученъ въ латри-ти дѣйс-
твіа на Одескѣятъ гюмрюкъ, може само да
е доволенъ.

Прибавленіето на православна-та вѣс-
точна вѣра ще е като неопровергательно-то
доказателство на това кое-то думаемъ. Ц.
вѣстникъ препорѣчва на читатели-ти си да
го пазятъ между най мин-ти и най
драгоценити си нѣща. Ние правимъ исто-

то препорѣчаніе на истини наши читатели.
Но понеже едно голѣмо число отъ тѣхъ не
можатъ да го придобіятъ, ние ще обнарод-
ваме последниѣтъ параграфъ на тоя документъ
кой-то издава по добръ отъ една страна
и който отъ друга страна допрошва по
добръ на нашити Българи, да познаятъ
искренни-ти чувства на нашити гонители и
да разумѣятъ сичко което можатъ да чакатъ
отъ мизмити тѣя пріатели. Ето любопытныѣтъ
параграфъ:

« Ние не мыслимъ дума Г. Палаузовъ
« да одобримъ грѣкко-то Іерархическо уп-
« равление въ Българія. Нѣ и за тойзи въ-
« просъ мы сме на такво миніе, че не е
« дошло още время за припиране: Такви
« въпроси не ся разрѣшаватъ съ препиране
« и раздоръ, а съ братско потѣмняване и
« взаимни устъпки. Мы Българи и Гръци,
« сѣмъ чада на една и Нераздѣлна,
« Православна и Апостолска Велика
« църква Христова..... »

На, ето какво пишавъ отъ Одесса, на 9
Маія 1859. И она който пишеше тѣя нѣща
ся нарича Българинъ и вѣстникъ-тъ кой-
обнародва тѣя нѣща ся нарича Българинъ,
и безименниятъ съчинителъ на писмото кое-
то е вмѣстено и прѣпорѣчено отъ Ц. вѣст-
никъ, ся нарича Българинъ, и сичкити хръ-
тити на оная които джаккатъ противъ Бѣз-
гарія ся мыслятъ за истинни Българинъ!!

Безъ сумнение, ще има по малко срамъ
за тѣя минни Българи да хвърлятъ булото
и да ся обявятъ фанариоти или москвитѣ а
не да пазятъ булото и, какъ-то рѣкохъ мно-
го пати, да работятъ за смѣтката на дру-
гити.

Защо прочее тѣя прибежници ся ка-
нятъ толко много на вѣстникъ Българія?
Защо! Тѣ не го казватъ, тѣ не го испо-
вѣдватъ, тѣ не го обявяватъ. Но онова ко-
ето не смѣятъ тѣ да кажатъ, ние ще го
кажимъ; онова което не смѣятъ тѣ да испо-
вѣдватъ, ние ще го исповѣдаме; онова което
не смѣятъ тѣ да обявятъ, ние ще го о-
бьявимъ.

Защо прочее Българскити прибежници
ся канятъ толко на насъ? Защо! Зашто
ние имаме една програма истинно народна, а
тѣ нематъ никаква. Ц. не само лѣгать ни-
каква но още отъ положеніето и отъ ин-
тересъ-тъ си тѣ неможатъ да имать. Какъ
можяха тѣ да имать една програма истинно
Българска, тѣ, коп-то не сѣ свободни да пи-
шатъ по истинно Български за Българи.

Колкото да ся съединятъ съсъ насъ за да
искать една народна Іерархія, това сѣ невъз-
можно. Ц. вѣстникъ е сега въ деветата си го-
дина. Прочее, отъ деветъ години насамъ, ни-
дѣха ли го нѣкога да напиши за наша Іе-
рархія народна, поне полвинката отъ оно-
ва което сме написали отъ единнасятъ сед-
мични насамъ отъ когото ся явяваме?

Г. Палаузовъ е на Одесса въ РУССІЯ!!
Прочее Руссія си има своя Іерархія.
Слѣдователно можимъ естествено да заклю-
чимъ отъ изложеніето на Г. Палаузовъ че
зрѣлището на една народна Іерархія въ Ру-
ссія, ще му влѣхъ най малко нѣколко ре-
дове въ доброто на една народна Іерархія

да бъде туй ще кажете. В. Първо прамы-сли, колко Българи има дѣто до сега сѣм си погърчили. Речи, пріятелю, продумай и кажи ми отъ що, и защо сѣм са погърчили? Изучение-то на този писти Гръцкыи языкъ, Г. Кръстьовичъ, не е само за луды-тъ збо, но както гледамъ сега зехмы и да вървямъ непракнать сѣм и языкъ, изучение-то му бм-ло гибелно и като за васъ умны и смелые-ни хора, защо-то ги заслѣпява, да не по-казаватъ интересы-тъ на народа си отъ ед-на страна, а отъ друга като иматъ бука-тъ на аписицизма на брака-та си да хро-матъ на сѣдѣ съвременности. Подиръ туй изповѣдай ми усилъ-тъ на православие-то въ България отъ какъ сѣм добили сѣ Гръцъ владыцы и отъ какъ са зели да ни поучаватъ по тѣхныя православнии е-зыкъ. Кажи ми, утвърдили ли сѣм сѣм въ-вѣра-та си или сѣм отпаднали? Прѣсѣттии какъ религіозни правители сѣм были и ще бѣждатъ тѣзи хора, които нито са щѣли да знаятъ за насъ и за езика ни, и отъ лю-бовъ къмъ вѣра-та, и отъ ревностъ къмъ православие-то сѣм ни проповѣдали толковы интересны за тѣхъ поучения по тѣхныя е-зыкъ, отъ който и сѣм запомнили догмати-чески-тъ термины, Вонгя, Малимри, Архі-ератика, дисеомата, Евватикъ, Филохимонъ, Була парасъ, психомерида и пр. и пр. и пр. Кажѣте, джанамъ, речете, какъ управяватъ стадо-то си тѣзи учители на вѣра-та, за-щитници на православие-то, какъ го поуч-яватъ какъ го наставляватъ? на кой языкъ му проповѣдватъ догматы-тъ на вѣра-та, кога него тѣ на стадо-то си языка знаятъ, нито стадо-то имъ тѣхныя разбира? И, дѣ-са е чюло, видѣло до нийб по сичкыя Бо-жій свѣтъ такъвази неправда върху единъ бѣденъ народъ?

Апостолы-тъ сами не наченяха да проповѣдватъ Евангеліе-то освѣтъ когато Духъ Святый ги вразуми и просвѣти да го-ворятъ на разны языцы. Стары-тъ Визан-тинцы проваждахъ за проповѣдници въ ра-зны народы челоуцы, които познавахъ мѣ-стны-тъ нарѣчія; А сегашны-тъ тѣхны на-мѣстници на онякы. Тогази употребявахъ езика ни за да ни даждатъ вѣра-та си, а сега иматъ вѣра-та за да погубятъ языка и народность-та ни. Народы-тъ въ глабо-ны-тъ на Азія и Африка и отвѣдъ океана-тъ въ пространства-та на Америка които сега първи пакъ чюватъ Христово-то име, сподобили сѣм са да са наслаждаватъ отъ свещени-та проповѣдъ по языка нѣхъ и са утвърдяватъ въ вѣра-та си, а ний, кети и злочести Българи, ний които повече отъ хиляда години ще стане какъ сѣм Христіе-ны, защото сѣм бѣшли да бѣждимъ сосѣды на Гръцы-тъ, ний да незнаямъ не-то защо сѣм Христіены, нито какво е Хри-стіанство!! (Кой да ни каже и да чюимъ) и защо туй? — За хатжра на ваши-тъ добры Гръцы. Но, дали са посвидны тѣ отъ вѣра-та ни? Дали сѣм по драгоцѣнны-тъ за насъ отъ нашя спаситель, че да за-бравимъ него за тѣхъ? И ний, които поз-нахмы и научихмы тѣзи света вѣра по е-зыка си, бива ли сега да я забравимъ за-радь Гръцкыи языкъ? Или забрави Господъ Българскыи языкъ и нема вече спасение за Българи-тъ додѣ не станѣтъ Влины?

В. Г-да Кръстьовичъ, Прицава-те Панкова че главно-то му занятие было да корп и да гоня Гръцы-тъ и Гръцкыи я-зыкъ. Цанковъ струва зѣмъ, но кое е Вашо-то добро що правите на народа, на когото Вы толковы добръ интересы-тъ познавате, да фалите Гръцы-тъ и Гръцкыи языкъ, то ли сѣм Българскыи-тъ интересы? Отъ какъ сѣм сечинитель на Книжници-тъ първо живо-писаніе срѣщамъ въ послѣдныи нѣмъ брой и то за Гръцъ, за Гръцкыи Патріархъ, който е направилъ сѣм колата добрини на народа ни! Нема ли за Васъ живописаніе на челоука по-близентъ до кръвъ-та ни и до рода ни? Или щехте да загрозите Кни-жници-тъ си ако изложехте живописаніе-то на соотечественника си Софронія, еда е и

то отъ вѣтъ Българскыи-тъ интересы? И при-чиста совѣсть можете ли пакъ каза че ни-какъ не сѣм Гръцы-тъ и Гръцкыи языкъ кри-ви на туй дѣто сѣм Българи-тъ въ крайно неувѣжество? Колко малко сте вникнали въ Исторія-та на народа си! Чюдете са ще ли улучи Цанковъ да убѣди вообщо Българи-тъ да намръзятъ сво-и-тъ сосѣды Гръцы-тъ до то-лкозъ що за напредъ никой вече да нема никое време съ тѣхъ сно-шеніе? Разумѣва са че васъ пето може, нито трѣба да ви убѣди да немате никакъ свошеніе съ Гръцы-тъ, това би и отъ не-гова страна неблагоприятно и за васъ не-добро, колкото за друты-тъ Българи вооб-ще, то е отколъ сполучено защото не е Цанковъ първыи който е рекълъ: „Богъ да пазѣ отъ Владышкыи вѣцы и отъ Бѣло-морскыи Гръцы“.

Но гръцы-тъ, самото естество [?] ги положило олно при насъ. Самий Богъ Ис-хусъ Христосъ... ги направилъ да иматъ сл-пъ и тѣмъждъ вѣржъ сѣмъ, бива ли и па-да ли са да старимъ отъ тѣхъ? Да ли не-ше е по-добръ да станемъ и ний Гръцы? — Добъръ урокъ!! добра наука отъ челоука, който познава кои сѣм Българскыи-тъ инте-ресы! И наистина защо да мръзимъ и да гонимъ Гръцы-тъ и Гръцкыи языкъ, кога зна-емъ че и тѣхъ, какъто (както) и насъ, че и языка нѣхъ, какъто (както) и нашя самъ Господъ Богъ ги е създалъ (трѣба да мръ-зимъ оныи които не сѣм отъ самото Бога създадени). Защо да нѣдимъ вѣцы-тъ отъ кошаря-та или тѣхъ не ги е Богъ създалъ? Боже избави отъ такъози сатанинско благо-разуміе и отъ такъвази адека осторожность, и Васъ Г-нъ Кръстьовичъ и насъ и сѣмкого одного Българина.

Търново 1859 Маія 24.

ИЗГЛЕДЪ НА БЪЛ. РАБОТН

Изъ България грьцкыи языкъ страда-нестити притесненія какъто преди малко при-тѣрия Българскыи языкъ. Въ училищата, въ-церквита, на сѣкадѣ не му даватъ вхоль. О-баче, въ разны обстоятелства, нашии Бѣл-гаре обикодени отъ грьцкыи владыцы, духов-ници, не сѣм въ мирность и често ставатъ подлогъ на злывити и на нападкованія нѣмъ. Не е чюдно да видимъ такова нѣщо отъ стра-на на тѣхъ издѣлци; но съ время сичко ще-ся промѣни, грьцкыи владыцы ще си по-знаятъ предѣлти и Българскыи ще упра-вляватъ природното си стадо.

Въ Карлово взимънето на грьцкыи я-зыкъ ослабнало. Но онова което е малко-жалостно, е несчасно-то състояние на учи-лищата. Две заведения, едно за момичетата, трѣба ли да станатъ въ неапредване за-радь немарение-то на двѣ лица които си пра-вятъ честь да ги глѣждатъ въ това състо-яніе!

Тѣхъ дѣти были училищныи спитро-ныи трудили сѣм за чюди работи и правя-ли занятие-то на грьцкыи-ти владыци въ Бѣл-гарія. Тѣхныи занимаи были толко много-щото не имъ допушавъ да научатъ врата-та училищныи. По главити отъ гражданы-ти сѣм събрали да имъ искать счетъ и оставка на управленіе-то имъ. Но единъ отъ тѣхъ е-спитроныи отказалъ, защото не намрѣлъ мо-жду гражданыи достонитъ за това челоука. Той былъ длѣженъ да предаде счетътъ сина Пловдивскыи грьцкыи владыка г. Паисія.

Нѣс се не надѣвахме да има, въ България какъ-то и въ Цариградъ, природни Бѣлгаре-кото да продаватъ народити интересы. Е-динъ грьцкыи владыка, какъ-то е г. Паисія, съвѣтъмъ страненъ на училищныи-ты о-бряди въ България, наученъ да стрижъ и да-сѣблѣва, може ли нѣкога да извършва тѣя-народна служба? Нека тѣхъ двама Бѣлгари-сѣмъгласно съ чорбаджіи-ти турѣтъ единъ свѣр-

шакъ на тѣхъ пристрастія. Треба ли изряд-ното отхранване на Българскыи младежи да-ся придаде на единъ неправни хора, какъ-то сѣм сичкити фанариоти!

Въ Плевенъ, една вдовица катъ немала-сѣмъ какъво да си прихрани сѣм потурчила. То-е явно подѣ едно другозначно духовенство,-кото има ревностъ само да измѣри сѣм ка-кво средство да граби и да ся лакоми, мно-го подобни дѣла ще ся случаватъ. Заслѣпе-но отъ користолюбіе, божій-тъ законъ е предъ-очити му като че не былъ.

Въ Свищовъ, на 24 Маія нѣкои млади-сѣмъгласно една грьцка книга въ Българска-та-церква. Но стары-ты отъ гражданыи-ты пи-сали, видѣли сѣм да ся оплачатъ, до Търнов-скыи грьцкыи владыка и до грьцкыи Пат-ріархъ въ Цариградъ. Въесто да одобритъ-това поведѣніе нѣмъ ще речемъ, че ако Сви-щовчанити сѣм си научили какъ сѣм станали-наштити Българскыи книги и нашата народна-писменность такова едно дѣло не бы лико-га излезло изъ рѣцъ-тъ нѣхъ.

Въ Руссе Св. Кирилъ и Методій сѣм-празднували тържественно. Българити събра-ни за свѣщеніи тѣй-ни обрядъ чѣкали три-часа грьцкыи владыка Евгенія. Когато при-стѣпна тѣй ся извинявалъ че немалъ ха-беръ отъ тѣхъ празникъ. Причина достойна-за единъ фанариотинъ!

За случай-тъ на празникъ-тъ на нашити-святити просвѣтителити почти нѣсто ся отне-сѣмъ въ габ. еднѣ свѣтотгорскыи Казугеритъ Гръцъ-Прѣдъ очити на него Св. Кирилъ и Методій-нѣ были достойни за народното ни почи-таніе и не требало имената нѣхъ да ся сно-хлѣватъ въ божественната служба. Когато-грьцкыи-ты святити ся извадятъ отъ помежду-насъ, имената на св. Кирилъ и Методія ще-ся пазятъ като единъ предметъ за почитаніе; и колкото повече умразата на фанариотити-ни забравява да ги почитаме, толко пове-де благочестіе-то ни къмъ тѣхъ ще е пос-тоинно. Св. кирилъ и Методій сѣм покрови-тели на народъ-тъ нѣхъ, на младежи-ти нѣхъ, тѣ-ще ни помогатъ да си съставимъ, толко-желаната Българска Іерархія.

Извѣстиятъ ни че Цукалцити подрѣ-живали вандалското занятие, и были въ сич-ко подобни на вандалити освѣтъ въ пропе-хожденіе-то си. Истинна вандалити нѣдѣха-отъ сѣверъ, а водити на средиземното мо-ре изхвърлиха цукалцити къмъ сѣверъ. Про-чее, Българското училище въ Т. Назарджикъ-станало жертва на опустошителната брѣдва-на новити вандалы. Единъ родолюбивъ Бѣл-гаринъ сподучилъ училището да ся припра-ви. И тѣй вредѣта не е голѣма.

Нѣкои отъ първити гражданыи пожелали-да унищожатъ трудовѣти и взимънето на тѣя-мѣжъ въ училищныи работи. За да изхвър-лятъ това тѣ прибѣгнали на лукавщинити и-на интригити на грьцкыи владыка, г. Паисія-Малчаніето на хитрѣи нѣхъ покровитель-не е добро.

Шумненскыи жители писали до патри-каната да искать единъ учитель богословъ-отъ Халки.

Въ Раховица 14 разбойници влезли въ-кѣщата на единъ старецъ. Тѣ зели едно-сѣмъгласно гдѣто му было сребро-то и поса-го убили, него и съпругата му.

На Кисурѣ празникъ-тъ на Св. Кирилъ-и Методій сѣм тържествовали като втори-вѣлкенъ.

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА БЪЛГАРИЯ.

ТЪРНОВО 19 Маія

Нашата ни Н. Прѣв. Алятинъ наша-миналий вторникъ отиди за Габрово и още-не сѣмъ дошелъ. Дума се че Негово прѣв-не обикно по балканскыи села за да убѣз-печи жителитъ му отъ вѣхвѣтъ, които отв-жѣтъ бѣлкана върлуватъ.

Преди да отиде отъ тукъ Нашата ни-за Габрово въ преминалата сѣбота 9 маія

въ мезини свиканъ извъредно стана еще-едно потурчаніе; еще едно казуваме, за-щото много други предварително ся станали-за които пасме нѣщо евили. Потурчиното-момиче е отъ село Килѣарево на име Дѣша-и е было служни въдома на Фазлъ-бей.

Въ предний день на 8. того въ-Пстакъ баша му на това момиче доведи се-съ запитѣ отъ килѣариво, и до другія день-събута до часа 8 и по което време мез-ниша стана, той стоя въ конака уграниченъ-въ былюкбашійската одаа, и добръ отгоръ-му вынаваха. Треба ли да мыслите: защо? Горкыи баша нѣто знаеше че момичето му-искало дасетурчи. Той и владыката и чор-баджити ни мезлишки, научихъ се за тѣя-работа въ мезлиша тогава когато представъ-вече момичето за да ся даде такриря. То си каза такриря като из-усть, и подиръ нѣколко вопросы, вопросы сторени-само отъ нашата, прѣстѣвующій кадія не-помысли за нужно да дочуе забилежаванія-кото владыката поченалъ бѣше да прави-върху тѣя работа, но прочети обикновенна-та молигва върху главата на Отстъпницата, покри й лицето съ пѣшкыръ и — стана-каджича—спорѣтъ типа на законитъ.

Сѣмъ тѣя начинъ потурчанія като-станати и выпѣги ставати, нека мыслимъ, че-наследственъ не сѣм, но че ставати ли тѣ-спорѣтъ както правосѣдныи законъ на пра-вителство то опредѣлява, то е други-въпросъ, И тѣхъ въпросъ само то дѣло не-ка го рѣшава.

Казахмы обстоятелствено истината какъ-то-стана тѣхъ работа и за повече да кажимъ-боимъ се; защото тукъ има хапсана за ко-ито много хортува, стига само владыката или-Архидіаконъ и кой да бы былъ да му стани-дава дѣи.

Миналий вторникъ, въ дѣна когато Н. Прѣосв. щѣши за Габрово да отиди случъ се-сѣверно едно дѣло близо до града ни да-стани, на деревня, мѣсто на което става-обикновенатаразходка на гражданыи, по тѣй-врѣме чѣтирма крауовци олавѣтъ едно момче-на 15 години и го отвлѣчатъ въ гората, то идею отъ селото Самоводентъ и вървѣло-толко далечъ сѣдѣ дружината си. Безобра-зныи крауовци силомъ насилли и безчести-ли невинното дѣте—Азіятски изравъ!—че-най сетѣ щѣли и да го погубятъ, да го-заболѣтъ, но какъ станало невинно се живо, преди еще да пристѣгнати запитѣ тѣхъ отъ-града. Мѣстото дѣто това стана не е-по далечъ отъ 1/4 часа отъ града, и скоро-се извѣсти на нашата. Н. Пр. тѣхъ чась-прати запитѣта и финахъ двама отъ вино-винцити, други тѣ двама, обрѣженъ не се-вадали, нѣ побѣгнали. Извторо пратихъ по-диръ онезъ запитѣта, и доднесъ ги дирѣтъ. Едина отъ неупавяни тѣ тѣхъ крауовци е-сына на Микшили мехмедъ бѣя, членъ на-тукашныи мезлиши.

Забравихмы да ви кажемъ и името на кѣсто-то тѣхъ момче, то са выка Доичо и е сынъ-на нѣкого попъ Пѣла въ Златареца.

—Тѣхъ зора Н. прѣосв. Алятинъ наша-доди си отъ Габрово—

СОПОТЪ 18-30 Маія 1859.

Село то Сопотъ, кое то е въ подно-жіе то на Старъ-тъ пѣдинѣ съ мѣстополо-женіе вѣсма красно и довозны естественыи-преизобилія за живуши тѣхъ се намиратъ.

Тукашныи-ты хора (сопотенци тѣхъ) ся-занимавати въ Гайтанъи крѣпи какъто пѣско-му е извѣстно; за земледѣліе мѣсто то нѣмъ-е вѣсма тѣсно; нѣ колко то иматъ обрабо-твѣтъ го съ голѣмо прилежаніе и доволѣтъ-трудъ податѣтъ, ради много то каманѣ и-нѣспѣчивость на земѣ-тъ. — Като глѣдахъ-отъ прѣдъ врѣмя какъмы трудовѣ полагѣхъ-за да уработятъ тѣспото си мѣсто и ся-радѣхъ — Съ гуляма жалостъ глѣдамъ се-га като излѣзохъ къмъ Манастирътъ Св. Спасъ (Възнесеніе) называемъ, нѣмы тѣхъ и-дози та кой то, като ги учувае градъ тѣ

отъ 11-ти Маия, има ли знакъ че сѣмъ были въ оныя мѣста лозя или нивы, или пасуль или дукъ, че освѣтъ тѣхъ, друго ся не ражда а общо жители ты на това ся падатъ: Той, градъ до три дека ся намираше не стопень по уголы ты на улици-ти и дворовете, и тѣхъ счисляватъ пагубата му колъ то ся очини отъ 1 милионъ гроша на жители те нѣ.

Трговство то е въ голѣмо непостоянство, ради ажио то на пары-ты, кое то не може да намѣри нѣкъкъвъ редъ, гдѣто отъ день на день ся качватъ пары ты.

Лирага турска стигна 168 гр. Наумъ-вамъ вы юше зашто, какъ то въ Мани-горище обнародвахъ празникатъ на равно Апостоли ты К и М подобно то ся е случило и въ Сопотъ, нѣ голѣмо съжалѣніе при-лхъ, кото ся научихъ че съ слово то, кое то е прѣдказалъ учителѣтъ въ училище то, на толъ день, прѣставилъ и оставката си въ него Слово.

Татаръ Назарджикъ 18 Маия 1859

Едно врѣме нашия градъ като ся намираше въ заблужденіе отъ вѣнчѣ-то ко-ето нѣкой грѣци пришеди и цинцари има-хъ врѣхъ гражданити нача да ся посвѣствява отъ день на день. Нѣкой родолюбци подка-ниха гдаждани ты да съгладятъ едно учи-лище, подучиха да испросятъ разни Български книги който сега съставятъ едно малко книгохранилище.

Но слѣдъ три четири години Цуказатъ като гледи въжъкъ, съруженъ съ съ цинцари ты и съ нѣкой грѣкомани, разори училище то изгони учители те и постави грѣцки учители да грѣбчатъ Българчета та. Това приуди Калликавалски ты махасни да направятъ едно особно взаимно училище дѣто и доднесъ учатъ Българче та. Единъ ученъ Българинъ, кого то сѣкаха да е го-рещъ грѣкоманинъ, принуди итри ты на градъ тѣ да положатъ въ редъ главно то училище. Това сѣмъ извърши.

Двама богатъ граждани Българи, челоуѣци безсовѣстни отиватъ даскателю да ся по-кашатъ на единъ Цинцаринъ, познатъ го-лителъ на народътъ нѣ, написуватъ едно прошеніе че уишъ община та ся моли на Пловдивскія тѣ грѣцки владика да заповѣда на реченіятъ родолюбецъ дася немѣси въ църковни нити въ граждански работи. Того подписаха и пратиша въ Пловдивъ и ника-къвъ отговоръ не имаше. Цанстана жало-отно е тѣхъ самити нѣ българи да ся гонятъ и клеветятъ отъ зависъ и лични стра-сти! Дано Богъ ги вразуми!

КЛИСУРА. 1859 Маия 25

Ваши-ти читателѣ като видятъ дописъ и отъ тѣхъ малкъ общинъ навѣрно могатъ станъ любопытни да го прочетатъ въ надѣ-жда да намѣрятъ нѣкакъвъ важнъ новина. За тѣхъ колко ше да е важно извѣстіе-то ми не знаѣхъ, нѣ като много важно за насъ съобщавахъ Ви го. Новина-та ми е, че и у наше село ся събуди вече народно съзнание; и ми почетохме наматъ-тъ на Българскы-ты апостоли и просвѣтителѣ Св. Кирилъ и Меодіа.

Отъ единъ дописъ отъ Пловдивъ, вѣ-стенъ дани въ П-градскій Вѣстникъ, мы за пръвъ нѣтъ чухме за наши-ты народни просвѣтителѣ и че трѣбувало да почитаме наматъ-тъ нѣхъ. Дани ако и да немогахме да прославимъ дела нѣхъ съ тържество, въ тѣзъ-годишно-то празнуваніе навѣси, мислѣхъ да-пискый нѣхъ недостатъкъ. Катъ чухъ клепа-ла-та, копто обадихъ че 11-ый Маия е денъ-тъ на Българскы-ты просвѣтителѣ, вси на-ши селѣне и мали и голѣми затекохъ ся въ черковѣ, отъ гдѣ-то слѣдъ тържественнѣ-тъ Божественнѣхъ Литургіѣхъ, вси въ образъ на лнтіѣхъ отидохъ въ училище-то, гдѣ-то слѣдъ водоосвѣщеніе-то, учитель-тъ нѣ Г. Харитонъ Груевъ изговори слово прилично на тържество-то. Той приказа житіе-то на Свѣтѣхъ-ты и покани и одобри наши-ты се-лѣне да залягатъ и да ся трудятъ за учи-лище-то и за изученіе на дѣтѣхъ-та си. Най-сѣмъ ученици-ти като испѣхъ пѣснь за

многостѣстие-то на нашия вѣлюбленный царъ Султанъ Абдулъ-Меджитъ Хана, на-родъ-тъ ся разиде по дома си, съ умилено срдце.

На кѣсо: празникъ на Св. Кирила и Меодіа мы празднувахме въ наше село като единъ вторий Великъ-день.

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛѢДЪ.

Сраженіето на Мажента гдѣто Ав-стрійската войска изгуби 20 до 30 хи-ляди, роби, бѣжци, убити и ранени, за-веде Француско-Сардинската войска въ Миланъ гдѣто ся сега намира главната й ордіа. Още незнамъ, тука загубага на съюзницити въ тая памятна работа. Но както ся случва въ сичкити бойове, некога не ся знай съ единъ точенъ на-чинъ загубата която двѣти страни на-правятъ, и това защото иматъ интересъ или да крѣятъ загубата си или да уго-лемяватъ началата си.

Ендепанданс' Белж' извѣстѣва че се-га 30 хиляди Австрійци минаватъ презъ Нѣмція, за да пристигнатъ поскоро на зрѣлището на военити приключения въ Италия. Не е сумнително, че и на съюз-ницити не ше да пристигни друга вой-ска за да могатъ да ся опрѣтъ на нови-ти Австрійски войски.

Колкото за взаимнитѣ сношенія между голѣмити Европейски царства, тѣ сѣмъ въ добростанно равновѣсіе « Неу-тралността на голѣмити кабинети, дума прес'д'оран', ся показва съкой день по-вече, и може отъ сега да ся предвиди че подбуденіятъ отъ Австрія бой не ше из-лезе изъ предѣлитѣ които му назначава правото и разумътъ. »

Можимъ да заключимъ това отъ по-рѣшителното положеніе косто Англія взе на сръща силити които сѣмъ ся наели въ бойтъ, който Пруссія взе насръща Австрія а Россія насръща Нѣмція. Нека видимъ първо какво ше е положеніето на Англія, на сръща които правятъ бой. Въ едно слово изрѣчено когато парламентъ-тъ ся отвори, царица Викторія рече между други слѣдующето:

« Милорди и Господіе.

« Въ днешното состояніе което о-безпокоява общини работи, съ благода-реніе употреблявамъ парламентътъ си, който ся събра въ най кѣсото възмож-но опредѣленіе.

« Дадохъ заповѣдъ да ви сѣмъ подчи-нять документити които доказватъ съ-каково прилежаніе и постоянство ся по-мѣжчихъ да упая миръ въ Европа. По-злостастіе. тѣхъ трудове не пристигнаха никакво послѣдствіе, и бойтъ, между Франція и Сардинія отъ една страна и Австрія отъ друга страна ся появи. Ка-то имамъ прѣтелеки увѣренія на силити които сѣмъ бѣятъ, имамъ намѣреніе да ся задържа въ една непристрастна не-устралностъ кѣмъ тѣхъ, и надѣвамъ ся да упая, съ помощъ Божя, за мойтъ народъ, благословеніята на единъ дъл-говременъ миръ.

« При това, като гледамъ днешното состояніе на Европа, сѣдихъ пужно, за неопасността на моето царство и за честята на короната ми, да оголѣмъ морскити сили въ една мѣрка която за-минува мѣрката която Парламентътъ подтверди. Надѣвамъ ся, съ упование, на ваше сѣрдечно стеченіе, относительно на тѣхъ предвидени мѣрки на една на-щитителна политика »

Онова което дава на тѣхъ думи вече значителни едно значеніе по ясно, по точ-но, е паданіето на Англійското министер-

ство. Това министерство слѣдъ като распри-сна Парламентъ-тъ за да ся задържа нагла-вата на работитѣ, длѣжно бѣше да ся от-тегли когато единъ новъ парламентъ ся от-говори. може да ся рече че чрезъ не рѣ-шеното си положеніе и чрезъ малко искрен-ното си говореніе, тоя кабинетъ много по-мощна на бой-тъ когото Франція и Австрія си сега правятъ. Лордъ Палмерстонъ който бѣше на главата на работи-ты по вѣсточ-ниятъ бой съсъ Руссія, ся опредѣлилъ отъ царицата да състави единъ новъ кабинетъ.

Ето сега съсъ кой начинъ Ендепандасъ белж' съкратѣва състояніе-то на сношенія-та между Пруссія и Австрія.

« Двамата кабинети не сѣмъ согласили както го извѣстѣваше Дрезскага газета съ-гласіето ше е бой-тъ на Нѣмція съсъ Фран-ція, при Рейна рѣка, сир. общиятъ бой. тамо Австрія намира спасеніе то си, тамо е онова кое-то иска. Само слѣпити сили и-ли Фанатичи-ти сѣмъ които да могатъ да мечтаятъ: бой само въ Италия, между Ав-стрія и Франція или общи бой, такова е е-дно отъ двѣ коесто е принесено на Нѣмція и на Европа.

« Пруското правителство го разумѣ-ва добръ; никога не сѣмъ е събрало. До се-га е знало да ся уири на единъ патриотизмъ алъ разбранъ и да ся положи отгоръ на една лѣжовна народна любовь. Можимъ да смѣтаме че не ше остави да искочи вънъ отъ пѣть-тъ си чрезъ намамата на една по-литическа роль. Прусската войска и тя не ше ся остави да ся прелести отъ видѣтъ на слава-тъ, нити генералъ-ты отъ видѣтъ на голѣми-ты военни заповѣди.

« Можимъ да ся надѣваме че народътъ и войската, както и правителството, не ше пожертвовать на суетни славолубни желанія и на народна гордость главнитѣ интереси Е-вропейскі, правата на челоуѣчината и на о-бразованіето на които обстоятелства-та ги правятъ като речи посредственици. »

Онова което възбужава Герман-ската конфедерация да вземе частъ въ Италийскія бой е Руссія. Въ едно ново окружно писмо, дума Ендепан-данс' Белж, отъ князь Горчаковъ до Руссити въ Нѣмція, писмо твърдѣ про-странно, начиникътъ на С. Петербург-скія кабинетъ съкращава договорити и излага Русската политика.

« Това окружно писмо отказва точно на Германската конфедерация правото да ся смѣси въ бойтъ когото Австрія поддигна въ Италия за подлогътъ наед-но стяжаніе не Германско.

« То вика на помощъ трактатити които установиха Германската конфе-дерация, трактати за които Руссія има правда да ся занимава, защото си при-ложи подписътъ, и обява че ако Нѣм-ція, въ тая борба, ся положи въ стра-

ната на Австрія, политическото равн-вѣсіе което произхожда отъ трактатъ-тъ ше ся изгуби.

« Това писмо е уредено съ мнѣ-упазеніе за Нѣмція, но е твърдѣ постано-вно и твърдѣ ясно, каквито сѣмъ съво-документити които излизатъ изъ каб-нетити които знаятъ точно какво на-катъ и които не забикалятъ да го кажатъ.

Правителство то на Папъ та вручи-ло на агенти ты на чуждити сили да живѣятъ въ Римъ, една Нота кой-наумѣва обявеніе то му за неутралностъ. Още Н. С. изражава надѣжда та че сил-ти кои то ся бѣятъ ше отдѣлятъ отъ църковни ти области съвое военно удареніе кое то може да ся обърни на вреда за О-бласти ти и за позданиити ты на Св. пре-толъ.

Официалниятъ Римски вѣстникъ иска-ва лѣжовни дѣла та които Тоскана и Къ-скіягъ м о н и торъ бѣше извѣстилъ отъ носителю за духовни и общественни за-пирания.

Подновяваніе то на сношенія та меж-ду Неаполъ и Франція и Англія е подтвер-дено. Англія Франція Австрія и Сар-динія опредѣлили поединъ министръ за да оздравятъ Францъ II за въскъчаніе му на тронътъ на Двѣти-Цициліи.

СЪКАКВИ НѢЩА И НОВИНЫ

—Князь Милошъ сѣрбски пратиъ едно писмо на В. Великия Везиръ, въ кое то князьтъ поднови-ва обещаніе то на вѣрности сѣмъ владетелнѣтъ дворъ и съобщава на императорскія кабинетъ подробности врѣхъ послѣдни ти приключения на Понъ Базаръ.

Отъ това съобщеніе на сѣрбскія кнѣзъ прои-сиза че неможемъ да мислимъ както нѣкой западни вѣстници думаша, че дѣлата които сѣмъ случиха, сѣмъ нѣ-ни и тежки.

—Думатъ че Молдовашката комисія която колонелъ Куза прати и която отъ много дни ся намира въ Цариградъ, наближава да ся върни.

—Говорятъ за едно поддиганіе въ Галиція (австрія) нѣмъ не прѣхемъ никаква новина която да потвърди-тои.

—Противно на онова което сѣмъ прави въ Европа, отомански ты началства по разни ти мѣста на импе-рія та сѣкаха че сѣмъ длѣжни да хвъргатъ топъ кога-то нѣкой консулъ пристигни или трѣгнува. Едно официално окружно писмо пратено отъ императорско-то министерство ги поканва да ся пазятъ отъ това.

—Една тайна разбойнишъ стория въ Сербсѣ-ружѣ-ли, грабителни дѣла на кои то сѣмъ лѣтѣ лѣтѣ камина бѣдствувалъ да стане жертва, като неха въ распо-ложеніе то си доволни сили за да уловитъ злодѣйци, длѣженъ е билъ само да наблюдава постанки ти нѣмъ догдъ му лойде помощъ, и колъ непремено ше му ся прати.

Пинатъ отъ габрово че на 18 Маия едно голѣмо наводненіе станало. « Слѣдъ едно ясно и весело врѣмѣ, небето ся покри съ черни облаци, и единъ дѣждъ падна изъ ведро. Рѣката бѣ бистра; почти не излѣзи отъ предѣлитѣ си; само барата ся приля-Вода та занеси на горпѣятъ край една къща и на долинятъ дѣвъ, къко и Г. Д...вътъ дюкани, Вреда та е поголѣма отъ оназъ годишната. « Оная-годишно то наводненіе ся случи на 16 Іуниа.

БОРСА-ТА ВЪ ЦАРИГРАДЪ 1859 (струваніето въ кайме).

МО НЕТИ.	Іуни 2 плад.	І. 3	І. 4	І. 5	І. 6
Лира турска четаъ	155 35		155 10	155 20	154 15
» англійска Хазне-Тахкизи	80 20		80 35	80 30	80 30
» англійска	172 20		172 10	172 20	172 10
20-франгъ	138 30		138 10	138 30	138 10
100-франгъ пр. 202 до 3.	140 30		140 10	140 10	140 10
Минцъ	81		80 10	80 20	80 10
5/ди башъ на 0 00	410		400	400	410
Крѣбовна	27 10		26 30	26 30	26 30
5-франгъ	34 20				
Цанцъ	5 25				
Сѣхмъ, сѣхонто					

КАМБИА 27 Апр. Май 9	отъ	до	сключено	бѣлѣжки.
Лондра 3 мес. дата				
Парижъ » » »				
Триестъ » » »				
Венна » » »				
Генова » » »				
Ливорно » » »				
Одеса » » »				
Тайганъ » » »				
Букурѣшъ 1 д. дата				